

ارتقاء فعالیت های اقتصادی در گرو تعاملات

فعالین اقتصادی کشورهای منطقه

سخنرانی

مهندس علی ابوالحسنی ، معاون اسبق وزرات نیرو و مدیرعامل شرکت بین المللی ارسا ساختمان در نخستین اجلاس بین المللی تغییر نظم بین الملل و ایجاد محور همکاری های اقتصادی برای مقابله با یکجانبه گرایی آمریکا افزود باید در راستای تعاملات هر چه بیشتر افراد فعال در حوزه اقتصادی قدم های جدی برداریم تا بتوانیم از دستاوردهای همدیگر در جهت رشد و ارتقاء فعالیت های اقتصادی بهره مند شویم.

کرده‌اند و صدور خدمات مهندسی دارند. لذا ما در بخش خصوصی آمادگی صدور خدمات فنی-مهندسی را داریم. این خدمات فقط در بخش سدسازی نیستند بلکه در بخش‌های راه سازی، متروسازی و... با کشورهای اروپایی پیشرفته برابری می‌کنیم. در واقع صفر تا صد پروژه‌ها را چه در بخش طراحی و چه اجرا انجام می‌دهیم. لذا این توانمندی در کشور وجود دارد.

بخش خصوصی ما می‌بایست در کشورهای همسایه یا همسو بتواند در زمینه‌های مختلف نیروهای انسانی، فناوری و تجهیزات ارتباط برقرار کند و مبادلات صورت بگیرد. مازاد کالاهای ما به این کشورها صادر و مازاد آنها نیز به کشور ما وارد شود. البته در طول این ۴۴ سال با وجود شرایط سخت تحریمی نیز این کارها صورت پذیرفته است و اگر خود تحریمی‌ها را کنار بگذاریم مشکلی نخواهیم داشت و اگر نسبت به توانمندی‌های یکدیگر یقین داشته باشیم می‌توان به دستاوردهای به مراتب بالاتری دست یافت.

ما تلاشی داشتیم تا با کشور دوست و همسایه عراق در زمینه ارائه تجهیزات نفتی فعالیت کنیم؛ خیلی از مسئولین محترم کشور عراق نیز با ما همکاری کردند اما متأسفانه به دلیل نفوذی که برخی از کشورها دارند، اجازه ندادند این کار اتفاق بیفتد. یکی از سؤالاتی که مطرح است این است که تجهیزات نفتی که از استانداردهای

بزرگترین پروژه‌های اقتصادی کشور در طی ۴۴ سال گذشته بعد از وقوع انقلاب اسلامی به اجرا درآمده است. با توجه به رشد چشمگیری که کشور ما از لحاظ جمعیتی داشته است، اگر ملاحظه داشته باشید هم اکنون کشور ما از لحاظ تأمین نفت، گاز و پتروشیمی چه در مصرف داخلی و چه در بخش صادرات حرف بسیاری برای گفتن دارد. در بخش‌های عمران، صنایع و معادن نیز به همین صورت است.

به احتمال زیاد سفرای محترم و کارشناسان اقتصادی آن‌ها از نمایشگاه‌های بین‌المللی کشورمان بازدید داشته‌اند و به توانمندی جمهوری اسلامی ایران بخصوص در بخش توانمندی شرکت‌های خصوصی واقف شده‌اند. به عنوان مثال زمانی که یک فاز پارس جنوبی را شاید یک یا چند شرکت اروپایی مثل توتال، شل و دیگران بدون تحریم با قیمت‌های خاص برای کشور جمهوری اسلامی پالایشگاه می‌ساختند، امروزه ما بیست و چند فاز پارس جنوبی را که ما متولی ۵ فاز آن بوده‌ایم ساخته شده‌اند. یعنی کشور جمهوری اسلامی الآن از لحاظ تأمین گاز به خودکفایی رسید و مشکلی نداشتیم؛ مگر در بحث بهره‌وری یا راندمان و استفاده. برای آن باید برنامه‌ریزی کنیم. در بخش تولید بنزین ما واردکننده بودیم؛ اما امروزه خودمان آن را تولید کرده و حتی با داشتن ارزش افزوده صادر هم می‌کنیم.

در بخش عمران عرض کنم که جزء کشورهای برتر در سدسازی هستیم و الآن نیروهای متخصص و تکنولوژی ما در کشورهای مختلف حضور پیدا

همسو و هم هدف همین همکاری های اقتصادی در بخش فعالیت های عمرانی، صنعتی و معدنی است. الحمدلله همکاری میان کشورهای دوست مثل عمان، عراق و سوریه (که دوران بسیار بدی را پشت سر می گذارد؛ بخصوص در زمان اشغال توسط داعش و مشکلاتی که توسط زلزله برایش ایجاد شد) به وجود آمده است و تلاش می شود که با این همکاری ها، کمک هایی برای این کشورهای درگیر با مشکلات فراهم شود. از جمله فعالیت های عمرانی، صنعتی، معدنی و... علی رغم فعالیت هایی که بین کشورها وجود دارد، اما در حال حاضر سطح همکاری های فعلی را سطح مطلوبی نمی بینم. به خصوص در جمهوری اسلامی در حوزه هایی که مطرح شد از جمله سد، راه، ریل سازی و سیلوسازی، در بخش های ساحلی ساخت موج شکن و در

API بالایی برخوردارند و آن استانداردها را نیز آمریکا تعریف کرده است، چگونه توانستید چندین پالایشگاه را با تجهیزاتی که بعضاً ساخت تولید داخل بود نصب کرده و سالیان سال هم از آنها استفاده کنید. شرکت نفت ما استانداردهای به مراتب بالاتر از استانداردهای شرکت های آمریکایی را تعریف کرد و شرکت های سازنده داخلی آن استانداردها را رعایت کردند و هم اکنون نصب شده و بهره برداری می شود. اما متأسفانه ما نتوانستیم این خدمات را به کشورهای همسایه صادر کنیم. ان شاءالله مسئولین ما این امکان را به وجود آورند تا ما به عنوان بخش خصوصی بتوانیم این گونه پیشرفت ها را صادر کنیم.

همانطور که در مقدمه هم ذکر شد بیشتر در فعالیت های عمرانی و صنعتی گرایش دارم. یکی از محورهای اتصال همکاری بین کشورهای منطقه،

مشکل داشته باشیم یا در بحث مبادله ارزی یا در بحث رفت و آمد مشکل داشته باشیم. لذا بایستی تلاش شود برای هر کدام از این موضوعات نشست‌های شکل بگیرد و با دعوت از متولیان اقتصادی دوطرف، کمیته مخصوصی شکل بگیرد و این توانمندی‌ها مطرح شود. همچنین از سفرا و فعالان اقتصادی خارجی دعوت شود که از این نمایشگاه‌های متقابل به خصوص نمایشگاه‌های ایرانی در تمام جوانب مثل صنایع، کاشی، سرامیک، سنگ و تجهیزات دیدن کنند یا اقلامی که ما احتیاج داریم مطرح شوند. باید از حرف فاصله گرفته و پا به عرصه عمل گذاریم تا ارتباط بین فعالان اقتصادی در این حوزه‌های نام برده بیش از پیش فراهم شود.

مباحث معدن و صنایع نفت، گاز و پتروشیمی، این توانی که اکنون جمهوری اسلامی دارد و می‌تواند خدماتش را به راحتی صادر کند. سطح همکاری میان ایران و عراق وجود دارد ولی به نظر من سطح همکاری مطلوب نیست. یکی از مشکلاتی که معمولاً مطرح می‌شود، ضمانت نامه‌های بانکی است و ما باید این مسئله را میان خودمان حل کنیم. چه با کشورهای همسایه و چه کشورهای همسوی آمریکای لاتین.

ما با یک مشکل خود تحریمی مواجه هستیم، یعنی علاوه بر فشارهای امپریالیسم آمریکایی در حوزه سوئیفت و مبادلات ارزی، ما باید خودمان هم بتوانیم مشکلاتمان را حل کنیم. مثلاً چرا باید برای صدور ضمانت‌های پیمان کارانی که می‌خواهند به ایران بیایند یا برعکس،

